

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЗАХИСТУ МАЙНА ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

*Толстомятов А. О., студ. (гр. ХЕ-92, ХТФ КПІ ім. Ігоря Сікорського);
Калюжний А. С., студ. (гр. ХЕ-92, ХТФ КПІ ім. Ігоря Сікорського);
Єфіміщ І. Л., студ. (гр. ХЕ-91, ХТФ КПІ ім. Ігоря Сікорського);
Боровицький Д. Ю., студ. (гр. ХЕ-92, ХТФ КПІ ім. Ігоря Сікорського);
Полукаров Ю. О., к.т.н., доц. (каф. ОППЦБ КПІ ім. Ігоря Сікорського)*

Анотація. Розглянуто питання, пов'язані з охороною матеріально-технічної бази підприємства, на прикладі Дніпровської паперової фабрики. Запропоновані способи обмеження доступу на територію підприємства та в робочі приміщення сторонніх осіб. Обговорено способи конфіденційної передачі інформації щодо надання умов безпечної праці робітникам на підприємстві.

Ключові слова: доступ на територію, підприємство, безпека, збереження матеріалів та обладнання.

Abstract. Issues related to the protection of the material and technical base of the enterprise were considered, using the example of the Dnipro Paper Factory. Proposed methods of restricting access to the territory of the enterprise and to the work premises of third parties. Methods of confidential transmission of information on providing safe working conditions to workers at the enterprise were discussed.

Keywords: access to the territory, enterprise, security, preservation of materials and equipment.

Вступ. Під час сучасної війни, дуже великого поширення набуло мародерство та пограбування приватної власності людей, які проживають на території бойових дій або під окупацією. Крім цього, внаслідок війни дуже сильно падає рівень життя людей середнього та низького достатку. Найчастіше люди із таким достатком – працівники підприємств, робітники сфери обслуговування тощо. Таке явище дуже розповсюджене в містах та селищах, які перебувають під окупацією, в яких проводяться бойові дії, або в прифронтових містах та селищах.

Аналіз стану питання. Коли рівень життя падає до критично низького рівня, рівень злочинності зростає багаторазово. Ще вчора порядний працівник фабрики був зразковим сім'янином, а завтра через голод – він перетвориться на злочинця, який фізично не може легальним чином заробити гроші навіть на їжу. Навіть кримінальна відповідальність не лякає своїми наслідками, тому проблема захисту підприємств від крадіїв стоїть дуже гостро.

Мета роботи: проаналізувати проблематику підвищення злочинності у воєнний час запропонувати ефективні способи обмеження доступу на територію підприємства мародерів, на прикладі Дніпровської паперової фабрики.

Методики, матеріали і результати досліджень.

Реальна практика захисту підприємства у місті Дніпро від крадіїв

Дніпро – прифронтове місто України, яке безпосередньо не бере участь у бойових діях, але має стратегічне значення у цій війні. На території лівого берегу знаходиться дуже багато різних підприємств різних галузей та обсягів. З цього випливає, що і й працівників на цих підприємствах дуже багато.

Після початку війни, багато підприємств зупинились через неможливість працювати далі в нормальному режимі, оскільки порушується попит, логістика, дуже сильно зростають економічні і фізичні ризики. Неможливо на 100% покладатись на бомбосховище та на сигнали повітряної тривоги, звідси впливає, що багато людей втрачають роботу та дохід. Звісно добре коли підприємство може оплачувати людям життя навіть коли вони не працюють, але це не може бути завжди, адже у підприємства, яке не працює, також є ліміт грошей, на які вони можуть його підтримувати неробочим певний час.

На усіх без винятку підприємствах, є обладнання та сировина, які залишилися після припинення роботи заводу чи фабрики. Саме на це найчастіше концентрують свою увагу злочинці, оскільки, переважно, саме такого роду речі можливо потім реалізувати за якісь кошти.

Найчастіше під приціл попадають коштовні матеріали (розчинники на хімічному підприємстві, металеві заготовки на металургійному або якомусь приладобудівному заводі), обладнання, що може бути легко демонтовано (сушильні шафи, термостати, компресори, тощо).

Але найбільший інтерес викликає металобрухт та високовольтні дроти та дроти живлення взагалі. Цей інтерес зумовлений тим, що реалізація цих продуктів є найбільш вигідною серед усіх варіантів. Сам процес крадіжки цього ресурсу не є складним та не вимагає навичок, об'єм награваного найчастіше може поміститись у спортивну сумку, а грошей від його реалізації з надлишком вистачить на покриття побутових потреб людини. Після того як крадіжка сталася, дроти найчастіше реалізують на пунктах здачі металу. Найчастіше робітники «металоприйомки» не питають звідки крадій отримав дроти, зокрема, з високоякісної міді та алюмінію (які дуже багато коштують), а просто виплачують їм кошти в меншому розмірі, аніж це було б легально.

На прикладі паперової фабрики, надалі будуть описані методи захисту коштовної власності від крадіїв. Наступні методи можна і треба поєднувати для отримання максимального рівня захисту.

Початковим рішенням є встановлення охоронної сигналізації в приміщенні фабрики. Це рішення не є дуже дієвим, оскільки, якщо крадій – працівник фабрики в минулому, він дуже легко знайде підхід до об'єкту крадіжки. Дуже велика вірогідність, що якщо він підійде до цього відповідально, то сигналізація може не спрацювати.

Друге рішення – встановлення вартових охоронців на ніч, які будуть патрулювати територію заводу увесь час. Це дуже допомагає навіть, якщо спрацюває сигналізація, не треба чекати машину охорони або поліцію, вони зможуть одразу зреагувати на порушення периметру та почати діяти. Рішення може бути ефективним, якщо рівень підготовки охоронців відповідає рівню патрульних поліцейських. Якщо ж охоронцями (як найчастіше буває на практиці) виявляється людина похилого віку, яка нічого практично не може протиставити злочинцю, то й рівень захищеності стає відповідним.

Третє – встановлення замків із електронним блокатором, або електронних кодових замків із кодами, що будуть змінюватись раз на добу та будуть повідомляти лише робітникам заводу. Такий метод захисту є найбільш

ефективним, оскільки кодові замки дуже складно обійти з технічної точки зору, зламати фізично їх теж складно у порівнянні із навісними або звичайними механічними. Але може мати місце вірогідність зговору із недобросовісним працівником, адже людський чинник завжди присутній в таких випадках.

Усі вище описані методи потребують вкладання суттєвих коштів, і, так чи інакше, лише опосередковано зупиняють ворів. Навіть, якщо поліція зловить крадія на гарячому, не факт, що вийшовши на свободу, він не повернеться до свого аморального способу життя.

Авторська ідея захисту передбачає психічний, фізичний і моральний тиск на злочинця. Ідея полягає в замінуванні гранатами РГД-5 методом «розтяжок» критично важливих елементів підприємства. Наприклад є сенс таким чином замінювати непрацюючий трансформатор, сходи, які ведуть до коштовного обладнання чи складу із сировиною. Після цього потрібно розповсюдити плітки про те, що фабрику заміновано, склавши серед злочинців імідж території, де арештом діло може не закінчитись. Важливо досконально записати та вести облік розташування вибухівки, що спрацювали та тих, що не здетонували. Метод буде дуже ефективним проти злочинців, в яких ще залишилось почуття самозбереження, але не дуже ефективним, якщо крадій буде у стані алкогольного сп'яніння чи під дією наркотичних речовин.

Висновки. Для збереження матеріально технічної бази підприємства, було запропоновано ряд методів, зокрема, фізичне обмеження доступу та психологічний тиск на зловмисників. Також було розглянуто методи радикальної боротьби з злочинністю.

В статті було проаналізовано проблематику підвищення злочинності у воєнний час та наведено пояснення, як це впливає на роботу підприємств. Було розглянуто різні методи мінімізації шкоди підприємству та досягнення умов безпечної праці працівникам заводу на прикладі Дніпровської паперової фабрики.

Література

1. Кодекс цивільного захисту України : від 02.10.2012 р. № 5403-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 34-35. Ст. 458. Дата оновлення: 16.10.2020. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text>.

2. Приходько І. І. Небезпеки і загрози для психологічної безпеки особистості : Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Львів, 2009. Вип. 1. С. 1-11.